

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نوشته از : نعیم سلیمی- کابل / افغانستان
۰۵ می ۲۰۱۹

کرشمه قدرت است و یا تحریم آن؟

لویه جرگه ظاهراً مشورتی صلح که در روز دوشنبه گذشته آغاز شده بود با صدور قطعنامه ۲۳ ماده‌ای امروز جمعه سیزدهم ثور سال جاری با تحریم‌ها و انتقادات تصنعی به پایان رسید که یکی از پر مصرف‌ترین گردهمایی‌ها در تاریخ معاصر سیاسی افغانستان جنگ زده و فقیر؛ اما در عین حال ثروتمند و غنی می‌باشد که در آن مافیای قدرت برخاسته از جهاد امپریالیزم جهانی به چور و چپاول منابع طبیعی کشور پرداخته و بر سر به دست آوردن منفعت گاهی هم به جان یک دیگر افتاده؛ بار دیگر باز همدیگر را در آغوش می‌کشند که مردم ما نمونه‌های زیادی از همچو پهلوانی‌های سیاست را در وجود ائتلاف‌های مقطعی و شکننده که بالاخره باز به همان اتحاد نا مقدس طبقاتی حلقه‌های حاکم قدرت می‌انجامد، تجربه نموده‌اند که واگذاری ریاست لویه جرگه از جانب رئیس جمهور غنی به شیخ الحدیث "عبدالرب رسول سیاف" نمونه بارز زدو بند یک تکنوکرات غربی لیبرال با یک تندرو افراطی مذهبی و هابی است.

انگیزه نگارش «کرشمه قدرت است و یا تحریم» از آنجا به من دست داد که عده معدودی از اشخاص شرکت‌کننده در داخل جرگه که یک تعداد آنها با من آشنائی داشتند یک چنین سؤالی را به من محول نمودند که گویا در حالت موجود نظر به کشمکش‌های سیاسی و ناهنجار احزاب سیاسی در مخالفت با نظام موجود و تحریک مردم از هر طریقی علیه دولت جهت ناکام ساختن دستاورد‌های کارا، چگونه الترناتیف و بدیل را می‌توان جست و جو نمود؟ غالباً وقتی که سخن از یک تحریم در دموکراسی‌ها به میان می‌آید، هدف از آن در یک برداشت کلی سیاسی این است که مردم در خیابان‌ها بریزند و با راه اندازی اعتراضات گسترده و رزمندگی سیاسی ساختار موجود را بایکوت نمایند؛ مانند آنچه که همین اکنون در تونس و الجزایر جریان دارد؛ اما تحریم دسته‌های انتخاباتی ضد کمپاین ریاست جمهوری غنی احمدزی و سایر احزاب مخالف بیشتر به یک کرشمه سیاسی می‌ماند تا تحریم، چون که در

آخرین تحلیل این تحریم روی کذب و ریاء سیاسی استوار می باشد و قسمت بزرگ کلی آن خود جزئی از حلقه خبیثه مافیای قدرت در ارگ ریاست جمهوری دولت پوشالی افغانستان می باشد .

نکته جالب دیگر درین روند تحریم لویه جرگه در آن نهفته است که در واقعیت فرستاده خاص و مرموز این تحریم عملاً لویه جرگه را ریاست می نمود . همه به یاد دارند که عبدالرب رسول سیاف با تردستی خاصی در جریان افتتاح جرگه یاد آور شد که تحریم کنندگان مخالف پروسه صلح نیستند و اظهار امیدواری نمود که در اخیر اجلاس به تصمیم های لویه جرگه همنا شوند؛ چونکه کار کرشمه ها قبلاً بالا گرفته بود ، بناءً حضور بایکوت کنندگان روی هر دلیل مصلحت آمیزی که بود میسر نگردید ؛ ولی فراموش نشود که جناب سیاف در اختتام سخنان خود یاد آور شدند که شخص حکمتیار امیر حزب اسلامی با فیصله ها مخالف ندارند و نمی خواهند در مورد نقش منفی را ایفاء نمایند .

خوب ؛ سؤالی مطرح می گردد و آن این که وقتی که تخته ای با تخته دیگر چه به طور مستقیم و یا تلویحاً هماهنگ باشد ، پس حاجت به نجار و این همه ناز و کرشمه برای چی ؟

به عقیده این قلم دلایلی عقلی و منطقی نیاز به چنین مانور در سیاست زیاد اند که برخی از آنها را نام می برم :
* خاک پاشیدن به چشم مردم عوام جامعه بنابر بر پائین بودن سطح آگاهی و رشد اقتصادی جامعه به منظور جمع آوری و ذخیره بانک رأی در انتخابات پیشروی ریاست جمهوری و همچنان آماده سازی ذهنیت عامه برای مهندسی زایمان ساختار جدید مشارکت قدرت سیاسی که از جانب قدرتهای امپریالیستی و اقمار منطقه ئی شان در حال شکل گرفتن برای کشور ماست .

هدف اساسی چنین تلاشی در آن نهفته است تا به روند لویه جرگه نمایی ، یک جلوه طبیعی و مشروع پاپولیستی را محول نماید تا ذهنیت جامعه مغشوش و مومیائی گردد و آنچه را که برایشان مهیا می گردد بدون چون و چرا بپذیرند؛

* چون که افغانستان میدان رقابت قدرت های بزرگ است و نتیجه عملی منفعت آنها ولو هم که از قبل دیزاین شده باشد ، بنابر دینامیک بودن و متغییر بودن پروسه های اجتماعی از قبل به اندازه دقت یک تجربه لابراتوار ساینسی مهیا نیست ؛ بناءً تمامی طرف های درگیر داخلی و خارجی مسأله جنگ و صلح افغانستان بدیل های متنوع ساختار قدرت سیاسی مطلوب منافع شان را به طور ریزرف نگه می دارند ؛ و یا اگر دقیقتر صحبت کنیم در بازی شطرنج آنها هم اشرف غنی و تیمش مطرح است و هم دسته های تیم های به ظاهر مخالف . آنچه درین میان از اهمیت بزرگ برخوردار است اینکه همان فرمول « مشروعیت طبیعی » در مورد کتگوری اخیر نیز مصداق پیدا می نماید؛ واضحتر بگویم این که باران رحمت سیاسی دموکراسی غربی به طور یکسان و یا شاید هم با تفاوت های معینی بالای هر دو دسته مخالف ، تحریم کنندگان و اشتراک کنندگان پروسه فوق ، می بارد .

بنابر دلایلی که در بالا از آن یاد آور شدم و تجربه زندگی روزمره سیاسی می توان چنین استنباط نمود که مخالفت توأم با یک نوع جنگ زر گری و زور گری سیاسی درآستانه برگزاری و اختتام لویه جرگه از لحاظ تعریف مؤلفه های علوم سیاست یک تحریم نی ، بلکه یک نوع کرشمه رقابت قدرت مافیائی در افغانستان است که نباید مردم ما شکار فریب آن گردند .

ساختار آینده قدرت صرفنظر از این که کدام تیم ، تحریک و یا تنظیمی در آن نقش اساسی را بازی نماید ، کماکان مانند گذشته وارث کرکتر چاکر منشی اسلاف خویش در برابر فرمانبردار قدرتهای امپریالیستی خواهند بود .

پایان/دیدگاه شما ....